

puud / ja piddus omma poja Iſaaki kinni / ja pani
 ni ſedda altari peäle nende pude peäle. Ja Abra-
 ham ſirutas omma kät ja wottis noa / et ta piddi
 omma poja ärratapma. Ja Jehowa Inſel hüdäſ
 temina waſto taewast: Abraham! Abraham! ärra-
 panne kät ſe poſi külge / ja ärra te temmale mid-
 dagi; ſeſt nüüd tean minna / et ſa Jummalat kar-
 dad / ja et ſa omma poega / omma ainuſt ei olle mul-
 le mitte keelnud. Ja Abraham tõstis ommad ſil-
 mad ülleſ ja näggi / ja wata üls jääri olli temma
 tagga ommaſt ſarwiſt kinnihakkand räggadiſkuſe /
 ja Abraham wöttis ſe järe ja wiis ſedda ülleſ põl-
 letamiſſe ohwriſ omma poja aſſemele. Ja Abra-
 ham panni ſelle paiga nimmi: küt Jehowa nääb.
 Pärraſt hüdäſ Jehowa Inſel taewast teiſtkorda
 Abrahami waſto / ja wanduſ / et ta temma ſemet
 piddi wägga paljo teggema nenda kui taewa täh-
 hed / ja kui liiw / miſ merre äreſ / ningdet temma
 ſeemneſt ſesamma piddi ſündima / Kelle ſeſs kei-
 ma-ilmä rahwaſ ennaſt piddid õnniſtama / ſe on /
 Kristus meie õnniſteggia / ning ſedda ſepärraſt / et
 ta olli Jummalä ſanna kuulnud. Ja Abraham
 läls jälle omma poiste jure / ja nemmad lälsid
 ühtlaſe Perſaba.

Tullewal aastal / kui eſto-lord on / ennä.

Enne:

Enne
 Ärrafulutamine
 ſelle
 1733. aasta peäle
 Pärraſt Kristuſſe ſündimist.

Meiaſt aasta aiast ning nende
 kätetullemiſſeſt.

Salweſt.

Salwe tulles kätte / kui meie jures pääw
 ſeige lühhem ning O ſeige pikem on:
 Se on jo ſündinud minnewal 10mal Jou-
 lo-ku päwal. Meäri-ku on eſſiteks ſelge
 ning külmi / pärraſt annab lund / miſ ſieki
 ſelge ning külma ilmadega ſeggatud on.
 Kuunka-Kuul ſaeab alginieſel ſulla ning
 tūmma lund / pärraſt on ſelge / ning poleſt
 kuuſt ſadiſ külmi ilm / ſe järele touſroad
 tuksed ning tuiſeſed / ning wiimäks on ka
 pehmed